

Koning Lear op Hawaii

(Luau for King Lear)

Klucht in twee bedrijven

door

PAT COOK

vertaling

Maja Reinderman

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **KONING LEAR OP HAWAII – LUAU FOR KING LEAR** gaan opvoeren, dienen in alle programma-boekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **PAT COOK** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2003 by Pat Cook
Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363
1800 AJ Alkmaar
Telefoon 072 - 5112135
Website: www.ibva.nl
Email: info@ibva.nl
ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **12** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

OVER DE AUTEUR: **PAT COOK.** De eerste keer dat Pat Cook het genoegen smaakte zijn werk in druk te zien verschijnen was toen hij nog op de high school in Frankston (Texas) zat en voor de schoolkrant schreef. Daarna schreef hij tijdens de zomer een column voor het plaatselijk nieuwsblad. Pas toen hij college liep en de filmversie van *The Odd Couple* van Neil Simon zag, besloot hij te proberen toneelstukken te schrijven. Zijn eerste eenakter, *The Boys in the Hall*, een stuk over het leven in studentenhuizen, werd uitgevoerd op het Lon Morris Junior College in 1968 en ligt sindsdien in een of ander vergeten vuilnisvat. Nadat hij verhuisd was naar Houston kreeg hij al snel andere schrijfoverdrachten van AstroWorld en voor educatieve radio, nachtclubs en lokale televisie. Zijn eerste toneelstuk werd zes jaar later gepubliceerd. Maar het schrijven was nog steeds iets wat hij er bij deed naast diverse andere baantjes als pianospelen in een pizzatent, acteren in lokale reclamespots, industriële films en op het toneel, decors bouwen en het verkopen van piano's en orgels. Er werden echter steeds meer stukken van hem gepubliceerd en ondertussen had zijn vrouw, Rose Ann, hem de vreugde van het gebruik van een computer bijgebracht. Dit, gekoppeld aan zijn overtuiging dat hij al het andere moest laten vallen om fulltime te gaan schrijven, bleek een keerpunt in zijn leven te zijn. Hij heeft bijna honderd toneelstukken geschreven die bij zeven verschillende uitgeverij zijn uitgegeven. Diverse daarvan zijn in het Nederlands en Duits vertaald. Hij gelooft sterk in de oude uitdrukking: "Hoe harder ik werk, hoe meer het geluk me toelacht" en dat iedereen een verhaal te vertellen heeft, een droom najaagt. "En", zegt hij, "geloof me, als ik het kan, kan iedereen het!"

Luau for King Lear
door
PAT COOK

PERSONAGES

9 dames, 3 heren

TAMARA LOGAN: chique voorzitter van de toneelclub, ± 35.

HOPE HALLIDAY: vinnige 40-jarige vrouw op dieet.

DUNCAN O'TOOLE: eigenwijze vent, ongeveer 40.

SARGE ABBOTT: sarcastische klusjesman, vijftiger.

MARY BETH LUMPKIN: muisachtige secretaris, achter in de 20.

BLAIR BEESLEY: onzekere regisseuse, achter in de 20.

MEVROUW BLANKTON: prikkelbare dame achter in de 50.

CALLIE HAMPTON: tienermeisje, giechelbekje.

ALEX ROCHESTER: nog een tienermeisje, serieuzer dan Callie.

THEODORA VAN HORNE: flamboyant theatertype, 40, zegt ze...

OTIS HOCKWELL: vriendelijke heer, ongeveer 50

ELZBETH BEESLEY: Blairs aristocratische moeder, achter in de 50.

(Ook LEO'S STEM: stem van een tienerjongen; diverse teksten, wordt nooit gezien.)

TIJD: het heden.

PLAATS: het toneel van de Vreedzame Glen Memorial Spelers

VERLOOP VAN DE SCÈNES:

EERSTE BEDRIJF

1e scène: bestuursvergadering

2e scène: de audities

3e scène: repetities

TWEEDE BEDRIJF

1e scène: net voor de voorstelling

2e scène: de voorstelling

3e scène: na de voorstelling

DECOR:

Het stuk speelt zich af in de theaterruimte die gebruikt wordt door de Vreedzame Glen Memorial Spelers. Vroeger huisde er een begrafenisonderneming in het gebouw en er is nog steeds een woonruimte in het souterrain.

Voor de meeste scènes zijn alleen een grote tafel en klapstoelen nodig. Voor de opvoering van “Koning Lear” zijn ook een rotan troon, een uit hout of karton gesneden boom en gordijnen aan de zijkant nodig.

EERSTE BEDRIJF

1e scène

BESTUURSVERGADERING

ALS HET DOEK OPGAAT staan er een lange tafel en diverse stoelen middenachter op het toneel. Als het LICHT opgaat is het toneel vol bedrijvigheid en HOPE is bezig DUNCAN de keel dicht te knijpen, terwijl ze hem tegen de tafel aangedrukt houdt. MARY BETH heeft zich onder de tafel verstopt en houdt een hamer vast. TAMARA probeert schreeuwend Hope bij Duncan weg te trekken. SARGE staat aan het eind van de tafel en houdt zijn hand in zijn mond, omdat hij er net in gebeten is.

TAMARA: Wil je daar mee OPHOUDEN? Laat Duncan LOS!

HOPE: *(tegen DUNCAN)* Walgelijke, gluiperige griezel! Dat was van MIJ!

DUNCAN: Kan iemand haar WEG halen!

HOPE: Ik hoop dat je kokhalst!

TAMARA: Hope, hij stikt!

HOPE: Dat is de bedoeling.

DUNCAN: Geef haar een mep! Help! Pak iets zwaars!

TAMARA: Sarge, wil je MIJ HELPEN?

SARGE: *(haalt zijn hand uit zijn mond)* Ik kom niet meer in haar buurt. Moet je kijken naar het stuk dat ze uit mijn vinger gebeten heeft!

TAMARA: Je kunt je tetanusprikken later wel halen. Help me nu een handje! *(SARGE loopt naar de voorkant van de tafel.)*

SARGE: Nee mevrouw, dat de beste man maar moge winnen. *(als hij de voorkant van de tafel passeert begint MARY BETH op zijn voet te timmeren met de hamer)* Au! Au! *(hij hinkt op één been bij haar weg)*

MARY BETH: Ga weg jullie, ALLEMAAL!

TAMARA: Hope, hou je nu OP! *(bij dit laatste woord trekt ze HOPE los van DUNCAN)* *(DUNCAN komt overeind en haalt diep adem. Na wat amechtig gehijg kijkt hij naar HOPE.)*

DUNCAN: Mens, wat haat ik het als jij op dieet bent. *(SARGE vindt een klein stukje karton op het toneel en raapt het op.)*

HOPE: Je hoeft mij niet de schuld te geven. Ik heb je GEWAARSCHUWD, niet? En wat deed jij? Jij pikte de laatste donut! *(recht in Duncans gezicht)* De allerlaatste donut! En die was van mij! Van MIJ, zeg ik je!

DUNCAN: *(wendt zijn blik af)* Probeer geen oogcontact te maken, probeer geen oogcontact te maken—

SARGE: Kijk hier eens naar, wil je?

TAMARA: Wat is dat?

SARGE: Alles wat je overgelaten hebt in de doos met donuts.

TAMARA: Je maakt een grapje! Waar is de rest gebleven?

DUNCAN: Probeer maar tussen de tanden van Hope te kijken!

HOPE: O JIJ...! *(ze grijpt hem bij de keel en duwt hem terug op de tafel)*

DUNCAN: Kunnen we haar niet vastbinden of zo? *(Opnieuw probeert TAMARA HOPE bij DUNCAN weg te trekken.)*

(BLAIR, die een aktetas bij zich heeft, komt op van rechts, onopgemerkt door de anderen.)

TAMARA: Sarge, kom eens HIER!

SARGE: Luister, ik heb hier al één schadeclaim! *(hij houdt zijn pink omhoog)* En ik hou er mee op zolang ik nog steeds— *(hij houdt de rest van zijn vingers omhoog)* Om maar niet te spreken van— *(hij houdt zijn voet omhoog)*

TAMARA: Waar heb je het over?

SARGE: Mary Beth! Ze heeft mijn hamer gestolen! *(hij wijst naar onder de tafel)*

MARY BETH: Ga weg! *(ze houdt de hamer omhoog)* Ik weet hoe ik deze moet gebruiken!

BLAIR: Pardon?

SARGE: Vertel mij wat! Van deze groep gaan je tenen krom staan en je vingers jeuken!

DUNCAN: In godsnaam, laat iemand wat vlees naar haar gooien!

HOPE: Ik heb je gewaarschuwd, ik heb het je GEZEGD!

BLAIR: Pardon?

TAMARA: Hope, liefje, ik geloof dat je overdrijft.

HOPE: Overdrijf? Luister, meissie. Ik heb de hele dag calorieën geteld en er zo voor gezorgd dat ik vanavond drie, ik herhaal, drie

donuts kon eten. *(ze laat DUNCAN los om dicht naar TAMARA toe te gaan)* Ik lijd aan ontweningsverschijnselen!
(DUNCAN neemt de gelegenheid waar om bij HOPE weg te rennen.)

DUNCAN: Ik kom hier niet meer zonder een geweer!

(HOPE jaagt hem achterna rond de tafel en de twee botsen bijna tegen BLAIR op.)

HOPE: Kom hier, lelijke dief, ik zal je— *(ze stoppen)*

BLAIR: Hallo?

(TAMARA en SARGE kijken naar BLAIR.)

TAMARA: O, hallo. Ik zag u niet, we waren— *(ze schudt haar hoofd en verandert van onderwerp)* Kan ik u helpen?

BLAIR: Dat weet ik niet meer zo zeker. Ik kwam voor de bestuursvergadering van Toneelclub de Vreedzame Glen Memorial Spelers.

TAMARA: Dat zijn wij.

BLAIR: Daar was ik al bang voor. O, ik ben Blair Beesley.

TAMARA: Beesley?

BLAIR: Ja, ik ben de kleindochter van Archibald Donnelly.

SARGE: Uh o.

BLAIR: De man die dit gebouw aan onze groep heeft nagelaten?

TAMARA: O! O, ja, natuurlijk.

BLAIR: Ik hoop dat ik niet stoor.

HOPE: Nee, zo zijn we altijd bezig.

DUNCAN: *(trots)* Wij zijn gekozen!

BLAIR: U bedoelt dat dit— O, ik snap het! Jullie waren een scène aan het repeteren, hè? *(De ANDEREN kijken naar elkaar, denken na en wenden zich dan weer tot BLAIR.)*

TAMARA: Inderdaad!

DUNCAN: Ja! *(BLAIR kijkt voorbij de knikkende hoofden van DUNCAN, HOPE en TAMARA naar SARGE, die overduidelijk zijn hoofd schudt.)*

BLAIR: *(wijst naar MARY BETH)* Maar zij dan?

(HOPE, DUNCAN en TAMARA gaan dicht bij elkaar staan, zo dat

ze de voorkant van de tafel en MARY BETH aan het gezicht onttrekken.)

TAMARA: Wie, liefje?

BLAIR: Zij? Onder de tafel daar. Daar zit... een meisje... onder de tafel.

TAMARA: O, dat is Mary Beth. Die is een beetje verlegen. *(HOPE en DUNCAN knikken weer)* Mary Beth, lieverd? Kom je er nu onderuit?

MARY BETH: *(chagrijnig)* Nee!

TAMARA: *(wendt zich tot MARY BETH)* Mary Beth!

MARY BETH: Ga weg! *(ze drukt de hamer tegen zich aan)*

(HOPE en DUNCAN wenden zich tot haar.)

HOPE: Je kunt daar niet voor altijd onder blijven zitten, Mary Beth.

DUNCAN: Reken daar maar niet op. Weet je nog van die keer dat ze drie dagen in die verkoopkraam bleef?

HOPE: *(realiseert zich wat)* Verkoopkraam! *(ze wil wegrennen maar TAMARA grijpt haar in de kraag en trekt haar terug)*

TAMARA: Die is leeg nu.

HOPE: O— *(ze vormt geluidloos diverse woorden met de lippen en kijkt naar BLAIR. Dan verandert ze van gedachte)* —Ik baal ontzettend.

TAMARA: Mary Beth?

MARY BETH: Nee!

TAMARA: Zo gedraag je je niet in gezelschap, jongedame.

MARY BETH: Laat me met rust.

HOPE: Wat doen we nu?

TAMARA: *(terzijde tegen DUNCAN)* Haal wat kaas.

DUNCAN: Wat?

TAMARA: Haal wat kaas, ze houdt van kaas, haal wat kaas.

DUNCAN: Waar moet ik kaas vandaan halen?

BLAIR: *(kijkt in haar tas)* Eén moment.

HOPE: *(dreigt DUNCAN)* En o WEE als jij kaas neemt! Dat zou net iets voor jou zijn – kaas eten en de laatste donut!

DUNCAN: Ik ZWEER het je, ik ben kaasloos!

(BLAIR haalt een pakje kaas met crackers tevoorschijn.)

BLAIR: *(houdt het pakje omhoog)* Hier.

TAMARA: O! Je bent een engel! *(ze pakt de kaascrackers uit)*

SARGE: Als ze de hamer laat vallen, moet iemand 'm pakken, ja?

HOPE: Waarom pak je 'm zelf niet?

SARGE: Waarom doe je niet net of het een donut is?

HOPE: *(haalt uit naar SARGE)* O, jij—!

TAMARA: *(grijpt HOPE weer)* Oké! Iedereen rustig nu. *(ze bukt zich en steekt MARY BETH de kaascrackers toe. HOPE, DUNCAN en SARGE bukken zich ook om toe te kijken. Als ze dat ziet, haalt BLAIR haar schouders op en bukt zich ook)* Mary Beth? Kijk, lekker-lekker. *(MARY BETH ziet de kaas, denkt een ogenblik, laat dan de hamer vallen en grist de kaas weg. SARGE pakt snel de hamer weg. MARY BETH begint te kauwen en de ANDEREN gaan weer rechtop staan)* Nu komt het wel goed met 'r. *(tegen BLAIR)* Zo, liefje, wat wilde je zeggen?

BLAIR: Eh... O! Ik hoorde dat jullie vanavond een vergadering hadden en ik dacht dat dát wel een goed moment zou zijn om, nou ja, om langs te komen. Ziet u, het zit namelijk zo—

TAMARA: Eén moment, liefje. *(tegen de ANDEREN)* Zullen we doorgaan met de vergadering? *(De ANDEREN werpen elkaar blikken vol afschuw toe en gaan rond de tafel zitten.)*

HOPE: Als het moet.

DUNCAN: Nu de vijandelijkheden geëindigd zijn. Weet je, dit doet me denken aan de tijd dat we "Richard de Derde" deden. *(hij gaat zitten)*

BLAIR: O, dat is een geweldig stuk. Waren er veel scènes met man tegen man gevechten in die voorstelling?

DUNCAN: Nee, maar wel in het publiek. *(tegen TAMARA)* Vooral toen ze ontdekten dat we de deuren op slot gedaan hadden. Weet je nog—

TAMARA: *(klopt op tafel)* Zullen we doorgaan met de vergadering? *(ze klopt weer op tafel)* Mary Beth?

MARY BETH: O, vooruit dan. *(ze komt onder tafel vandaan en gaat op een stoel zitten)*

TAMARA: Beste meid. Nou—

HOPE: Over de oude man gesproken... ik bedoel, meneer Donnelly, had die hier niet moeten zijn?

BLAIR: Dat is mij ook te verstaan gegeven. Er stond in zijn testament dat de urn... met zijn as... aanwezig moest zijn op elke

bestuursvergadering? (*verontschuldigend tegen de ANDEREN*) Hij was nogal een excentrieke vent, vrees ik.

TAMARA: Ja, natuurlijk. (*vrolijk*) Waar zit ik met mijn gedachten? Sarge? Wil jij de urn halen?

SARGE: Eh, Tamara, weet je nog dat Marta hier aan het werk was, ze— (*hij fluistert in TAMARA'S oor*)

TAMARA: O. O, juist. Nou ja, haal 'm toch maar.

SARGE: Jawel, hoogheid. (*hij gaat rechts af*)

BLAIR: Ik hoop dat er niets met de urn gebeurd is! Ik bedoel, de familie zou het moeten weten als er—

TAMARA: Nee, nee, niets van dat alles. Het is alleen, nou ja, Sarge – dat was Sarge – had hulp nodig voor achter het toneel en hij nam een meisje aan— Marta.

HOPE: (*beschuldigend*) Je nichtje!

TAMARA: Het doet er niet toe WIE ze is, wel soms?

BLAIR: Ik heb het gevoel dat u me iets probeert te vertellen.

DUNCAN: Nee, we proberen je iets NIET te vertellen.

TAMARA: Het zit zo, toen zij hier aan het werk was had ik een motie ingediend dat we alle beschikbare ruimte zouden gebruiken – we hebben hier altijd gebrek aan opslagruimte.

DUNCAN: (*wijst naar TAMARA*) En ZIJ zei – niet wij, ZIJ – dat alles aan een doel beantwoorden moest, of zo VERANDERD moest

worden dat het aan een doel beantwoordde, of het moest weggegooid worden.

BLAIR: *(springt op)* Je bedoelt toch niet dat het weggegooid is?!

TAMARA: Nee nee!

BLAIR: O, goed.

TAMARA: Niet echt.

(SARGE komt op en brengt een sierlijke lamp gemaakt van een gemberpot op – met een snoer eraan dat tot achter op het toneel achter hem aansleept – en zet het op tafel.)

SARGE: Hier is ie.

BLAIR: *(ontsteld)* Je hebt er een lamp van gemaakt?

TAMARA: Ik niet.

HOPE: Dat heeft haar nichtje, Marta, gedaan. HAAR nichtje.

BLAIR: Een lamp?

TAMARA: Maar hij zit er nog steeds IN.

SARGE: En maak je geen zorgen. Ik maak zijn kap elke week schoon.

BLAIR: Maar... *(ze laat zich op haar stoel ploffen, staart nog steeds naar de lamp)* ...een lamp?

DUNCAN: Als je altijd al dacht dat hij een groot licht was...

HOPE: *(slaat op zijn arm)* Hou je kop! *(DUNCAN staat op en loopt naar de andere kant van de tafel waar hij op een stoel gaat zitten.)*

TAMARA: Goed, wat kwam je ons eigenlijk vertellen?

BLAIR: Hè? O. *(ze opent haar aktetas)* Ja, terzake. Aangezien we toch al over zijn testament praten, ik heb er een kopie van bij me... *(ze haalt een document uit de tas en sluit die weer)*

MARY BETH: Moet ik dit notuleren?

TAMARA: Eet jij je kaas maar op, liefje. *(MARY BETH kauwt verder op de kaascrackers)*

BLAIR: *(kijkt op het papier)* Tja, ik wil er zeker van zijn dat ik het goed zeg dus ik lees het maar voor zoals het staat geschreven. Eens even kijken...

(SARGE buigt zich naar de lamp en doet die aan. BLAIR kijkt naar de lamp en dan naar SARGE.)

DUNCAN: Dat is ook een manier om de oude man te laten stralen. *(MARY BETH geeft hem een klap op zijn schouder. Hij wrijft er over*

en staat op. Hij staat dan net achter en tussen MARY BETH en TAMARA.)

HOPE: Jullie moeten het Duncan maar vergeven, 't is een idioot.

TAMARA: O, waar zijn mijn manieren? Ik ben Tamara Logan, Voorzitter van de Toneelclub. *(ze wuift vriendelijk)*

BLAIR: Hallo.

TAMARA: En dit is onze secretaris, Mary Beth Lumpkin.

MARY BETH: 'lo.

TAMARA: Dat is Hope Halliday en hij is Duncan O'Toole. O, en dat is Sarge Abbott. Technisch gezien zit hij niet in het bestuur.

SARGE: Nee, maar ze zitten mij meestal wel op m'n kop.

TAMARA: Hij gaat over alle decorbouw en is het manusje-van-alles.

BLAIR: En degene die de lamp gemaakt heeft?

SARGE: Die werkt hier niet meer.

TAMARA: Maar Archibald Donnelly is in de geest nog steeds bij ons.

DUNCAN: Ja, hij ging van honderd kilo naar honderd watt. *(MARY BETH steekt haar linker en TAMARA haar rechterarm naar achter en beiden slaan DUNCAN tegen zijn borst. Dan geeft SARGE een klap tegen het achterhoofd van Duncan.)*

TAMARA: Goed, wat wilde je zeggen?

BLAIR: Ja. Terzake, Nou ja, ik geloof dat er geen makkelijke manier is om dit te zeggen. *(ze staat op)* De familie neemt het gebouw terug. *(Het BESTUUR is met stomheid geslagen.)*

TAMARA: Wat?

HOPE: Neemt het TERUG?

BLAIR: En daarom heeft Moeder mij gedwongen... ik bedoel, daarom werd ik door de familie uitgekozen om hier vanavond heen te gaan.

HOPE: Maar ik dacht dat het Donnelly's laatste wens was.

MARY BETH: *(zoekt in haar aantekeningen)* Ik heb het hier ergens staan!

TAMARA: We zouden het gebouw mogen gebruiken zolang als we stukken opvoerden.

BLAIR: Daar zit hem juist de knel, vrees ik. Hier. *(ze pakt het testament)* Hij liet het aan jullie toneelgroep na onder voorwaarde

dat... *(ze leest)* ... “Ze mogen het gebouw als theater gebruiken zolang ze kwaliteitsproducties brengen.” *(ze kijkt naar de anderen)*

SARGE: Uh o, daar hebben ze ons te pakken.

TAMARA: We brengen heel goede voorstellingen!

BLAIR: Dat klopt niet met wat ik gehoord heb. *(ze pakt wat andere papieren)* Is het bij voorbeeld waar dat tijdens de laatste voorstelling sommige leden uit het publiek gillend zijn weggerend?

HOPE: Nee!

TAMARA: Ik zweer je dat ik niet weet wie zulke geruchten de wereld in helpt.

DUNCAN: Nee, het waren de spelers zelf die gillend het theater uit renden. *(de andere BESTUURSLEDEN keren zich snel naar hem om. Hij loopt achteruit)* Nee, niet slaan!

TAMARA: Maar het is heel eenvoudig. *(ze leunt over naar BLAIR)* Ze probeerden te vluchten voor dat stinkdier.

BLAIR: *(na even een pauze)* Stinkdier? Was er in het laatste stuk een stinkdier nodig?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto